

ligere Finansloves Behandling. Dette ligger allerede i Finanslovens § 14, hvori det hedder, at ethvert Forbehold, der tidligere er taget, staaer ved Magt i kommende Finanslove, og det gjælder ligeledes med Hensyn til Opfattelsen af de forskjellige baade mindre vigtige og betydeligere Posteringer i Finanslovene, fordi der til Grund for dem ligger visse Overenskomster mellem de forskjellige Regjeringer og Rigsbagen. Det gjælder saaledes f. Ex. med Hensyn til Posteringsmaaden for det kongelige Theater og med Hensyn til enkelte Poster under Seminariefonden. Det er nødvendigt at vide, hvilken Sammenhæng der er mellem de forskellige spredte Conti, saaledes som Tilfødet f. Ex. er med Hensyn til Kunstsamlingerne, hvor man ikke kan forstaae Betydningen af de forskellige Lønninger, naar man ikke kjenner de Forhandlinger og den Ordning, der er gaaet forud, og det Samme gjælder ogsaa med Hensyn til Udgifterne til Bygningers Vedligeholdelse, hvor de forskellige Conti staae i lignende Forbindelse indbyrdes. Det er klart, at det, jo længere Tid der gaar, vil blive desto vanskeligere at samle en saadan Sagkundskab til Finanslovenes Enkeltheder, og det kan derfor være rigtigt af og til at bringe de tidligere Bestemmelser tilbage i Erindringen. Jeg bringer dette Punkt frem, fordi der ved den Omordning af vore Forhold i det Hele taget, som nu forestaaer, og som vistnok inden faa Aar vil vise sig ved de Finanslove, der blive forelagte Rigsbagen, vil være god Anledning til at tage Hensyn til denne Omstændighed, da man ellers vil udsætte sig for, at Continuiteten afbrydes, idet det let kan hændes, at der kommer Medlemmer ind i Finanssubvalget, som ikke i længere Tid have fulgt Forhandlingerne om Finansloven og altsaa ville kunne gaae mindre sikkert frem med Hensyn til Enkelthederne. — Naar jeg har sagt om Formen, at den i det Hele taget er klar, forstandig og overfluelig, maa jeg dog imidlertid gjøre en lille Bemærkning, som begrænser denne Udtalelse noget. Det forekommer mig nemlig, at der undertiden findes Spor til, at man ikke har samarbejdet tilstrækkeligt i de forskellige Ministerier, hvis Budgetter forelægges, og der er denne Gang et saa-

dant Spor, som jeg mener er af en betydeligere Art; det er paa denne Formseil, jeg nu skal henlede Opmærksomheden, og den kunde neppe være indtruffen, dersom man havde samarbejdet bedre, eller dersom man i alt Fald havde haft større Opmærksomhed henvendt paa en correct Form. Det paagjældende Spørgsmaal har imidlertid ogsaa en reel Side, og da der i den Anledning vil være adskillige Bemærkninger for mig at gjøre, skal jeg tillade mig at fremstille Sagens Realitet, saaledes som den fremgaaer af de forskellige Actstykker, der forelægges os. Der sigtes her til et Forbehold, der finder Sted imellem den almindelige Skolefond og den lærde Skole i Reykjavik. I Aarene 1844 til 1848 laante den almindelige Skolefond til Reykjavik lærde Skole 23,154 Rd. 26 Sk. til en ny Skolebygningens Opførelse, til Afholdelse af tidligere Udgifter, som jeg i Dieblisset ikke erindrer, men Anmærkningerne oplyse det Nærmere derom, og endelig til Indretning af en Dannelsesanstalt for vorbende Geistlige paa Island. Af dette Beløb har der aldrig været betalt Renter og egentlig heller ikke Afdrag, medmindre man vil betragte som saadant et Beløb af 24 Rd. 36 Sk, som er betalt aarlig i Renter af et Par Obligationer, den ene paa 500 Rd., den anden paa 109 Rd. 42 Sk, som synes at være blevne overleverede den almindelige Skolefond fra Reykjavik Skole. Disse 24 Rd. 36 Sk. ere i alt Fald blevne betragtede som Afdrag, og nu hedder det, at formedest disse Afdrag er hele Gjælden nedbragt til 21,779 Rd. 12 Sk., men jeg kan rigtig nok ikke begribe, hvorledes Gjælden, med 24 Rd. 36 Sk. om Aaret, i om trent 20 Aar kan være nedbragt med 1,375 Rd. Dette er ikke ganske klart; der er rigtig nok forskellige Oplysninger, men jeg har ikke kunnet faae det Tal 1,375 Rd. ud af dem. Naar man efterseer Ministeriets Besvarelse til Revisionens Antegnelser — den vil findes i Statsrevisionens Beretning for Aaret 1863—64 —, vil man der finde adskillige Oplysninger, som i og for sig ere mærkelige nok. For det Første er der en Obligation paa 109 Rd. 42 Sk., som formeentlig er tilstede, da Sagen ikke kan forstaaes paa anden Maade, end at Renterne hæves, men man er ikke paa det Næne med,